

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

189 / 98 2022

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020*, inițiată de domnul senator USR Claudiu-Marinel Mureșan și un grup de senatori USR (**Bp.75/2022**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare*, în scopul, astfel cum este precizat în *Expunerea de motive*, de a elimina "tratamentul discriminatoriu neconstituțional la care sunt supuși operatorii economici prevăzuți la art. 65 lit. q) prin aplicarea celor două măsuri complementare", prin includerea alături de operatorii economici și a instituțiilor.

II. Observații

1. Precizăm faptul că, potrivit art. 1 alin. (1) din *Legea nr. 55/2020*, legea "are ca obiect instituirea, pe durata stării de alertă declarate în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor măsuri temporare și, după caz, graduale, în scopul

protejării drepturilor la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, inclusiv prin restrângerea exercițiului altor drepturi și libertăți fundamentale”, iar după 8 martie 2022 starea de alertă nu a mai fost prelungită, situația epidemiologică fiind una favorabilă.

2. În ceea ce privește *principiul egalității în drepturi*, Curtea Constituțională a reținut, în *Decizia nr. 123/2020*¹, că, potrivit jurisprudenței sale, acesta *"presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).*

22. *Totodată, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, ca să apară o problemă în legătură cu art. 14 privind interzicerea discriminării, trebuie să existe o diferență de tratament al persoanelor în situații vădit similare. O asemenea diferență de tratament este discriminatorie dacă nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă; cu alte cuvinte, dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit. Prin urmare, statele contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele dintre situații altminteri similare justifică o diferență de tratament (a se vedea Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza Burden împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de*

¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției.

Nord, paragraful 60), inclusiv un tratament juridic diferit (a se vedea Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza Marckx împotriva Belgiei, paragraful 38)”.

În *Expunerea de motive a Legii nr. 295/2021*, prin care s-au introdus dispozițiile legale a căror modificare, respectiv abrogare se propune prin prezenta inițiativă legislativă, se precizează că, în practică, s-a constatat ca fiind insuficientă aplicarea sancțiunii contravenționale a amenzii în cazul nerespectării de către operatorii economici a condițiilor stabilite în art. 5 alin. (3) lit. f) din *Legea nr. 55/2020*. Astfel, deși sancționați în acest mod, operatorii economici au continuat să încalce prevederile legale, considerând că amenda este nesemnificativă în raport cu profitul realizat în urma activității interzise. De asemenea, se menționează că în urma activităților de verificare și control desfășurate în contextul stării de alertă, s-au constatat mai multe situații în care aceiași operatori economici din domeniul HORECA au încălcat în repetate rânduri prevederile art. 65 lit. q) din aceeași lege, astfel de situații fiind întâlnite în peste jumătate din totalul județelor. Prin urmare, s-a apreciat ca fiind necesară reglementarea unei sancțiuni contravenționale complementare, constând în închiderea temporară, pe o durată de 15 zile, respectiv de 30 de zile, a sediului principal sau secundar în care operatorul economic desfășoară activitatea fără respectarea condițiilor stabilite potrivit art. 5 alin. (3) lit. f). Având în vedere contextul în care s-a propus reglementarea, respectiv persistența unui număr crescut de persoane infectate cu COVID 19 pe teritoriul național, precum și apariția zilnică a unor noi cazuri de persoane infectate, măsurile respective s-au impus pentru a se asigura o protecție efectivă și eficientă a vieții și sănătății publice a cetățenilor, fiind adecvate și proporționale cu scopul propus.

În considerarea celor expuse anterior, apreciem că nu se poate pune problema discriminării operatorilor economici vizați de text față de ceilalți potențiali contravenienți, respectiv instituții, câtă vreme reglementarea sancțiunii contravenționale complementare a fost justificată de comportamentul acestora constatat în practică de autoritățile competente. Mai mult, termenul “*instituții*” are un înțeles larg, cuprinzând inclusiv instituții care prestează servicii publice. Or, în cazul acestora, chiar dacă s-ar justifica înăsprirea regimului sancționator contravențional, sancțiunile aplicate trebuie circumstanțiate astfel încât să nu impieteze asupra serviciilor respective, dat fiind că într-o asemenea

situație ar putea fi afectate sau încălcate drepturi fundamentale ale cetățenilor².

În consecință, apreciem că, în lipsa unor argumente obiective, pertinente, nu numai că soluțiile propuse nu se justifică, însă aplicarea măsurii de la pct. 1 poate avea consecințe negative asupra unor drepturi fundamentale, astfel cum am menționat anterior.

3. Din punct de vedere al tehnicii legislative, menționăm că, având în vedere că inițiativa cuprinde un singur articol, acesta nu necesita să fie numerotat, urmând să fie definit prin expresia "Articol unic", conform art. 47 alin. (3) teza finală) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Totodată, având în vedere că soluția propusă la pct. 1 este de fapt o modificare a alin. (1) al art. 661 din *Legea nr. 55/2020* și nu o completare a acestuia, era necesară formularea în acest sens a părții introductive. În consecință, și titlul propunerii trebuia să facă referire doar la modificarea legii menționate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Nicolae Ionel CIUCĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Florin-Vasile CÎȚU**

Președintele Senatului

² Spre exemplu, instituțiile de învățământ, în cazul cărora, prin aplicarea sancțiunii contravenționale complementare ar putea fi afectat dreptul fundamental la învățătură sau spitalele, în cazul acestora fiind susceptibil să fie afectat dreptul fundamental la ocrotirea sănătății.